

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/993/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812203946
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812203946.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: B. B. SK s.r.o., so sídlom E. F. XX, T., IČO: XX XXX XXX, zast. U., U. & H. s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom E. F. XX, T., proti odporcovi: H. M., bytom M. M. X/X, U., o zaplatenie sumy 2.515,52 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 23. januára 2013, č.k. 4C/60/2012-90, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa pripustil vstup J. W. Z., so sídlom M. 9, T., IČO: XX XXX XXX do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ návrhom podaným dňa 02.03.2012 prostredníctvom splnomocneného zástupcu žiada zaviazať odporcu na zaplatenie 2.515,52 eur s prísl. ako dlhu zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0433889140 uzavretej medzi veriteľom J. J., a.s. T. a odporcom ako dlžníkom (fyzická osoba) dňa 20.06.2006 s poukazom na Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0919/2010/CE zo dňa 21.10.2010 a zo dňa 01.12.2010. Do tohto konania dňa 07.09.2012 vstúpil vedľajší účastník J. združenie Z., M. 9, T. a to na strane odporcu, s poukazom na § 93 ods. 2 O.s.p., na zákon o ochrane spotrebiteľa /§ 3 ods. 4, § 3 ods. 5, § 25 ods. 1. Písomným podaním doručeným súdu dňa 05.10.2012 právny zástupca navrhovateľa podal námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania z dôvodu, že vedľajší účastník je subjektom, ktorý opakovane bez písomného pokynu klientov banky vstupuje do súdnych konaní rôznych subjektov. Zároveň zdôraznil, že predmetom uvedeného súdneho konania sú informácie chránené bankovým tajomstvom, teda informácie týkajúce sa klienta banky, ktoré nie sú verejne prístupné. Podaním doručeným súdu dňa 06.11.2012 podal právny zástupca navrhovateľa doplnenie námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, kde namieta, že v konaní nie sú splnené zákonné podmienky pre vstup vedľajšieho účastníka do konania, že pomoc v spore zo strany vedľajšieho účastníka musí mať svoj zmysle - odporca musí byť v konaní aktívny a musí sa v zmysle zákona aj aktívne brániť, že vedľajšie účastníctvo nemôže plniť v takomto konaní (v konaní, v ktorom nebol vydaný platobný rozkaz) svoj základy zmysel, že právne predpisy a relevantná judikatúra poskytujú odporcovi dostatočnú mieru ochrany jeho práv a právnych záujmov ako spotrebiteľa, pretože na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách prihliada súd ex offio, bez toho, aby na ne musel odporca poukázať. Napokon poukázal na to, že treba skúmať, či je splnený predpoklad podľa § 25 ods. 1 písm. c/ zákona o ochrane spotrebiteľa, t.j. náplň činnosti predmetu združenia. Právne poukázal na § 93 ods. 2,3,4 O.s.p.. Na vstup vedľajšieho účastníka do konania je vo všeobecnosti potrebné splniť dve kumulatívne podmienky, musí byť daná vôľa tretej osoby vstúpiť do konania ako vedľajší účastník a právny záujem na výsledku konania (§ 93 ods. 1 O.s.p.). V tomto konaní však ide o vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p., t.j. ako vedľajší účastník sa môže zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, a preto skúmanie splnenia vyššie uvedených podmienok súdu odpadá. Pre prípad, že by súd pripustil, že aj pre vstup vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p. je potrebné splnenie podmienok podľa § 93 ods. 1. O.s.p., prvú podmienku vedľajší účastník splnil podaním doručeným súdu dňa 05.10.2012, ktorým výslovne prejavil svoju vôľu vstúpiť do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Predmetom

tohto konania je zaplataenie peňaznej sumy s prísl., t.j. ide o sporové konanie, v ktorom na strane odporcu vystupuje spotrebiteľ, z čoho vyplýva, že druhú podmienku - právny záujem na výsledku konania, vedľajší účastník preukazovať nemusí, vyplýva mu z predmetu činnosti opísanej v stanovách združenia, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa podľa Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení. S názorom navrhovateľa, že len tvrdenie neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve vedľajším účastníkom, nie je dostatočným spôsobom chránenia práv odporcu, keďže na neprijateľné podmienky súd prihliada ex offo, taktiež nemožno súhlasiť. Súd síce prihliada na neprijateľné zmluvné podmienky z úradnej povinnosti, avšak zhodnotenie určitých zmluvných podmienok ako neprijateľných je vecou úvahy a právneho názoru súdu. Tak aj taká podmienka, ktorá súdom pôvodne nebola vyhodnotená ako neprijateľná, môže byť následne z iniciatívy a na základe argumentácie vedľajšieho účastníka vyhlásená za neprijateľnú, čím tak vedľajší účastník môže zmeniť právny názor súdu. Vzhľadom na uvedené aj upozornenie na neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve možno teba považovať za účelný úkon. Pokiaľ navrhovateľ namieta, že predmetom konania sú informácie chránené bankovým tajomstvom, ktoré nie sú verejne prístupné a vedľajší účastník nemá právo sa oboznamovať s takýmito informáciami, je potrebné uviesť, že prístup k týmto informáciám vedľajší účastník získa až vstupom do konania, ktorým zároveň nadobúda postavenie vedľajšieho účastníka a tým v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. získava aj rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Stáva sa tak nositeľom procesného práva vyjadriť sa k návrhu, navrhovať dôkazy, podať odvolanie a pod. Z uvedeného je zrejmé, že aj vedľajší účastník má pre účely konania právo oboznamovať sa so všetkými dôkazmi, ako základný predpoklad na uplatnenie práva, čo vyplýva zo zásady rovnosti účastníkov (čl. 47 ods. 3 Ústavy), t.j. aj s informáciami chránenými bankovým tajomstvom. Pre úplnosť súd uviedol, že tak isto ako má právo oboznámiť sa so všetkými dôkazmi, vyplýva mu aj povinnosť mlčanlivosti, pre neho vyplývajúcu z osobitných predpisov, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým skutkovým ale aj právnym okolnostiam daného prípadu a účinne chrániť záujmy odporcu. Povinnosť zachovávať mlčanlivosť pri dokazovaní vyplýva aj z ustanovenia § 124 O.s.p.. K námietke navrhovateľa, že vedľajší účastník nezastupuje záujmy spotrebiteľov v dobrej viere, ale iba zdanlivo, a to z dôvodu, že je motivovaný získaním finančných prostriedkov v podobe trov právneho zastúpenia súd uviedol, že trovy by získal len v prípade úspechu spotrebiteľa v spore, teda tým, že bude chrániť práva spotrebiteľa a bude zastupovať jeho záujmy. Vedľajší účastník teda nemá dôvod, ako tvrdí navrhovateľ „iba zdanlivo“ zastupovať záujmy spotrebiteľa, ale naopak je v jeho záujme vykonávať reálne kroky chrániace záujem spotrebiteľa v spore, ako je ostatne súdu známe už z iných konaní, kde daný vedľajší účastník úspešne na prospech spotrebiteľa namietal premičanie pohľadávky, alebo neprijateľnosť zmluvných podmienok. V závere súd prvého stupňa uviedol, že s povinnosťou zachovávať mlčanlivosť vedľajšieho účastníka, ako bolo už vyššie uvedené, súvisia aj skutočnosti, na ktoré žiada navrhovateľ aby súd zaviazal vedľajšieho účastníka na strane odporcu, pre prípad, že súd nevyhoví jeho námietkam. Navrhovateľ žiada, aby akékoľvek informácie, ktoré vedľajší účastník získa v predmetnom konaní, a ktoré budú podliehať bankovému tajomstvu navrhovateľa, (i) nevyzradil akejkoľvek tretej nepovolanej osobe, (ii) nevyužil a/alebo nezneužil na vlastný a/alebo cudzí prospech akejkoľvek tretej osoby, (iii) nezverejňoval a/alebo nešíril v akejkoľvek podobe, obsahu alebo forme a aby (iv) zabezpečil ich ochranu a utajenie pred akýmikoľvek tretími nepovolnými osobami a aby (v) súd poučil vedľajšieho účastníka na strane odporcu o trestnoprávných následkoch etablovaných v § 264 Trestného zákona. Všetky tieto povinnosti, ktoré by mali podľa navrhovateľa byť vedľajšiemu účastníkovi uložené, sú už zakotvené v osobitných predpisoch, vedľajší účastník ich zatiaľ žiadnym spôsobom neporušil a nie je nutné ich uložiť duplicitne súdnym rozhodnutím. Požadovanie ich uloženia je nad rámec poučovacej povinnosti súdu podľa § 5 O.s.p.. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by bránili pripusteniu vstupu J. W. Z. do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, a preto s poukazom na ust. § 93 ods. 3 O.s.p súd prvého stupňa rozhodol tak, že vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania pripustil.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že nebude pripustený vedľajší účastník do konania, alebo aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo, aby rozhodol, že nenastali účinky vedľajšieho účastníctva v danom konaní. Namietal, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zotrval na svojom stanovisku, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre vstup vedľajšieho účastníka do konania. S poukazom na ust. § 93 ods. 2 O.s.p. uviedol, že účinky vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom môže mať tento inštitút zmysel, teda "pomoc v spore" niektorému z účastníkov konania. V danom konkrétnom prípade nebol platobný rozkaz ešte vydaný.

Odporca zatiaľ aktívne v konaní nevystupuje, a preto vedľajšie účastníctvo nemôže plniť v takomto konaní svoj základný zmysel. Poukázal aj na obdobné prípady Najvyššieho súdu SR, Okresného súdu Revúca, Okresného súdu Bratislava III, Okresný súd Košice a Okresný súd Trebišov, ktoré nepripustili vstup vedľajšieho účastníka do konania alebo nepripustili účinky vedľajšieho účastníctva v konaní.

Odporca a vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Vstup právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu ako vedľajšieho účastníka, výslovne umožňuje ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. Zákon s účinnosťou od 15. októbra 2008 totiž zaviedol skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní, pričom u týchto účastníkov, na rozdiel od vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 1 O.s.p. sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu.

V preskúmvanej veci aj podľa názoru odvolacieho súdu mal súd prvého stupňa dostatočne za preukázanú podmienku, kedy sa právnická osoba môže stať vedľajším účastníkom, a to existenciu predmetu činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného zákona, ktorá má súvis s predmetom ochrany, ktorý sa uplatnil v sporovom konaní bez toho, aby musela preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Predmet činnosti tohto združenia v oblasti ochrany spotrebiteľa vyplýva z listín, ktoré boli podkladom pre jeho registráciu na Ministerstve vnútra SR, pričom úlohou súdu prvého stupňa nemôže byť v každom jednotlivom prípade preverovanie jeho skutočnej činnosti.

Súd prvého stupňa tak správne posúdil predpoklady pre vstup J. W. Z. ako právnickej osoby, založenej na ochranu spotrebiteľov tak, ako je upravené v ust. § 93 ods. 2 O.s.p..

Námietky navrhovateľa, ktorými poukazoval na iné rozhodnutia niektorých súdov nemali na správnosť napadnutého uznesenia vplyv, nakoľko Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd zdieľa v týchto veciach opačný právny názor, ktorý prezentoval aj v tejto veci.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.